

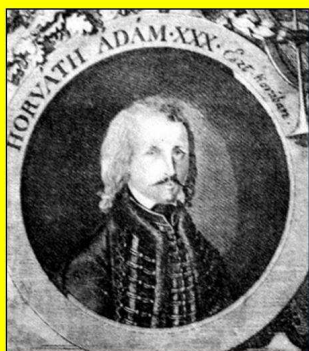
Református hitéleti lap

XIV. évfolyam 5. szám

2010. május

PÁLÓCZI ÉV 2010

ANYÁK NAPJÁRA

**Szeretettel/
meghívjuk Önt**

**Kömlődre,
2010. május 09-re,**

**Pálóczi Horváth Ádám
születése 250. évfordulójára
megrendezett ünnepségünkre.**

**Helyszín: Református templom
Időpont: 2010. május. 09. 15.00 óra**

**Igét hirdet: Máté László esperes
Előadás: Dr. Németh József, ny. igazgató
Ének, szavalatok
Előadás: Dr. Papp Vilmos, ny. lelkipásztor
A császári, Pálóczi Horváth Ádám
énekkar szolgálata
Emlékoszlop leleplezése, megáldása
Pálóczi Horváth Ádám kiállítás megnyitója
Szeretetvendégség**

DSIDA JENŐ:

Hálaadás

Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat!
Körülvesz virrasztó áldó szeretettel.
Érttem éjjel-nappal dolgozni nem restell.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad.
Köszönöm, Istenem az édesanyámat.

Köszönöm a lelkét, melyből reggel, este
imádság száll Hozzád, gyermekéért esdve.
Köszönöm a szívét, mely csak értem dob-
ban
– itt e földön senki sem szerethet jobban! –
Köszönöm a szemét, melyből jóság árad,
Istenem, köszönöm az édesanyámat.

Te tudod, Istenem – milyen sok az árva,
Aki oltalmadat, vigaszodat várja.
Leborulva kérlek: gondod legyen rájuk,
Hiszen szegényeknek nincsen édesanyjuk!
Vigasztald meg őket áldó kegyelmeddel,
Nagy-nagy bánatukat takard el, temesd el!

Áldd meg édesanyám járását-kelését,
Áldd meg könnyhullatását, áldd meg szen-
vedését!
Áldd meg imádságát, melyben el nem fárad,
Áldd meg két kezével az Édesanyámat!

Halld meg jó Istenem, legbuzgóbb imámat:
Köszönöm, köszönöm az édesanyámat!!!

Közreadja Farkas Melinda, Dad

"EZÜSTÖM ÉS ARANYAM NINCSEN..."

OLVASANDÓ: Apostolok
Cselekedetei 3,1-20

„Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel, és járj!”

Az első Pünkösöd utáni első csoda, első igehirdetés történetéből való e vers, amely bizonyítja mindenki előtt hogy a Pünkösdi csoda a Szentlélek kitöltése nemcsak egynapos fellángolás volt, hanem egy életre szóló megerősítés, amellyel még az írástudatlan és iskolázatlan halászok – ahogyan azt később olvashatjuk róluk – csodákat tehetnek, és csodálatos módon hirdetik Isten igazságát.

S ilyenkor mindig előtör belőlem egy kis bűnös irigység, hogy bezzeg nekem hat évig kellett küzdenem a teológián, s nagy valószínűséggel sosem leszek olyan igehirdető, mint Péter, vagy János. Bár az is igaz, hogy azért három évig ők is tanultak, s nem is akármilyen tanítójuk volt, hanem maga Jézus Krisztus. S ez ad azért okot nekem is és mindnyájunknak a reménységre, mert Jézus Krisztustól ma is tanulni lehet, sőt kell is. Nemcsak Róla, miként tesszük, tettük azt a hittanórakon, vagy egy-egy istentiszteleten, hanem Tőle is egész életünkben.

Mert minden élethelyzetben Ő adhat nekünk igaz útmutatást, valóban bölcs és hosszú távon is jó választást. Olyan útmutatást, amellyel valóban boldog és igaz életünk lehet, amellyel megmaradhatunk az Atyától rendelt utunkon, a Fiú kegyelméből a Szentlélek által. S ez az irántunk megmutatkozott kegyelem – hiszen minden értünk tett Isteni cselekedet kegyelem – különösen is megfigyelhető a felolvasott történetben, és az azt követő részekben, egyes személyekre is lebontva. Hiszen az Atya ígéretei a Fiú által töltettek be, s a Szentlélek által lettünk ennek ismerőivé, s lehetünk nemcsak ismerőivé, hanem hirdetőivé is, amint tették az az apostolok is.

S az apostolok minden munkájában, így a gyógyítás csodájában is láthatjuk, hogy mi az egyház igazi feladata. Ez a történet is segít minket abban, hogy jól értsük, hogy helyesen értsük az egyház munkáját, és így mi magunk is tisztában

legyünk azzal, hogy mit lehet és mit kell elvárunk az egyháztól. Mert az egyház nem olyan szervezet, mint a legtöbb világi ma élő és munkálkodó szervezet. Hiszen a ma munkálkodó szervezeteket két nagy fő csoportba oszthatjuk. Vannak a termelő és vannak a szolgáltató szervezetek.

S már a világi törvény is megkülönbözteti mindezeket az egyházat, mert az egyház egészen más. Mármint az igaz egyház. Mert az igaz egyház nem vagyont gyűjt, nem anyagi javakat termel, és a legkevésbé sem szolgáltató. A szolgáltatásnak ugyanis mindig ára van. Nagy ára van. Csak egy példát hadd említsek: ha az egyház szolgáltató lenne, a templomot bármilyen célra bérbe adhatnánk, s minden nem gyülekezeti istentiszteleti célra is úgy kellene bérbe venni, mint például egy esküvőre, a szükséges személyzettel együtt. S egy ilyen méretű épület napi bérleti díja nem tudom mennyi, de nem kevés, amit ráadásul egyedi helyzete is növel. S beszélhetnénk ugyanígy kegyeleti szolgáltatásról, kegyeleti szolgáltatók tarifáival, és így tovább. De az egyház nem ilyen. Az egyház szolgálatot végez az emberek között. Olyasmit kínál, amit más meg nem adhat. Kegyelmet, bűnbocsánatot, üdvösséget és örök életet, és mindezt ingyen. Krisztus ismeretét, amely minden gazdagságnál többet ér, amint ezt jól példázza a felolvasott történet is.

Isten ismeretének mérhetetlen gazdagságát igazán akkor tapasztalhatjuk meg, amikor kiszolgáltatottakká válunk. Amikor szembesülnünk kell azzal a ténnyel, amelyet a fogyasztói társadalom igyekszik elfelejtetni, hogy nem vehető meg minden. Hiába a sok szolgáltató, van ami nem megvehető, mert nincs aki eladja. Még ha sokan hirdetik is magukról, hogy jó pénzért ők megadhatják az egészséget, a csodálatos gyógyulást, a jövő titkát, a boldog életet, sokszor kiderül, hogy csak egyszerű csalók. S sokan lesznek áldozataikká, mert a kiszolgáltatott ember tudja a vagyon mit sem ér a nyomorúságban, s ha kell mindenét odaadná a segítségért.

Így volt ezzel a szanta ember is. Nem volt teljes az élete, s nem volt aki segítsen rajta. Koldulásával úgy ahogy fenntarhatta magát, de még ha sok ezer

aranyat, vagy ezüstöt kapott is volna, akkor is csak szanta maradt volna, aki még menni sem tudott, hiszen mindig úgy vitték.

De jönnek az apostolok. Nem gazdagok, sőt maguk is mások adományából élnek. De van valamijük. S Péter így szól: *„Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel, és járj!”* Amim van, azt adom. Péternek megadatott a gyógyítás ereje a Szentlélek által. Nem az övé volt ez, hanem Krisztus ereje, amit Péter megkapott, hogy ezzel is igazolhassa Jézus Krisztus Messiás voltát a népek között. Mert a csoda nem csak azért történik, hogy a szanta meggyógyuljon, hanem hogy az emberek ezáltal megtérjenek bűneikből, s megismerjék Jézus Krisztust, az Atya egyszülött Fiát, akit értünk is adott, hogy nekünk üdvösséget szerezzen, és Szentlélek által minket is jó úton vezessen. S ez az amit adhat és ad is az egyház: Isten igaz ismeretét. Nem többet, nem kevesebbet. De ennél több nincs a világon. Ez maga az üdvösség útja a boldog földi élet, és a dicsőséges örök élet titka.

Az út Krisztushoz, és Rajta keresztül az Atyához, a mennyek országába. Ez az az út, amelyen az ember mindenkor ember maradhat, szabad ember, aki nem szolgálja embertársának, nem rabja vagyonnak szenvedélynek, s ami a legfontosabb nem rabszolgája, hanem ura saját életének. S ennél nincs nagyobb gazdagság a földön. Ez az amit az egyház megadhat: az útmutatást, a támaszt, hogy eljussunk mindannyian Isten igaz ismeretére, és Őt megismerve az emberi életre. Mert bár *„Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel, és járj!”* Járj Isten útján, hogy igazán boldog légy életed minden napján. Még a világi fájdalommal és szenvedésekkel terhelt napokon is, mert az igazi boldogságot e földön semmi el nem veheti. Mert mindig tudhatod merre tart az életed, s ha e múlandó világgal együtt nekünk is el kell múlnunk e földön, halálunk után vár ránk is az örökkévaló világ az Atya Isten felséges színe előtt Krisztus áldozatáért a Szentlélek által.

Ámen.

Bátki Dávid

IV. PÁLÓCZI HORVÁTH ÁDÁM SZAVALÓVERSENY

Ötven hittanos gyűlt össze a Hét Határból Császáron, hogy a megrendezett szavalóversennyel emléket állítson Pálóczi Horváth Ádámnak, Kömlőd szülöttének.

A hagyományokhoz híven negyedik alkalommal rendezte meg a Közelebb Egymáshoz Alapítvány a Pálóczi Horváth Ádám szavalóversenyt. A költő születésének 250. évfordulójára emlékezve ebben az esztendőben Császáron került sor a versenyre. E gyülekezetben volt lelkipásztor édesapja, itt konfirmált és itt töltötte

vette át a műsorvezetői szerepet s bemutatta zsűri tagjait. Elnöke Császár Angela, tagjai Sárköziné Csonka Zita és Sugárné Damó Márta voltak.

A verseny mintegy három óras idejét félidőben mozgással, énekkel szakították meg így biztosítva a versenyzők frissességét. Jellemző módon a versenyzők egymás produkcióit szívesen hallgatták és végig mindannyian kitartottak a templomban.

A verseny végeztével a szereplőket terített asztal várta, s míg a zsűri elvonult tanácskozni az udvaron is lehetett játszani.

A rendezvény második felét Gerecsei

gördülékeny, kiváló szervezésért. A gyerekek produkcióira térve sok dicséretet mondott el a bátorságért, a határozottságért. Jószívű kritikákat megfogalmazva biztatta a résztvevőket, csak így tovább, a botlások se vegyék el kedvüket, hiszen ők gyerek fejjel még nem biztosan tudják milyen nagyszerű dolgot visznek véghez azzal, hogy verseket tanulnak. A díjazottak oklevelet és értékes könyvjutalmat vehettek át a művésznőtől. A nyerteseket külön is megdicsérte és néhány biztató szóval bocsátotta el. Ezek után valamennyi résztvevő a művésznő által aláírt emléklapot és egy nagy szelet csokoládét vehetett át.

Az ajándékozás sora most megfordult és a szervezők köszönték meg a zsűri tagjainak a közreműködést. Császár Angelának pedig Bogáthné Bátki Edit, az alapítvány alapítója adta át az Oroszlányban élő és alkotó Zsombolyai Mária, festőművész egy gyönyörű olajfestményét.

Végezetül álljon itt a nyertesek névsora.

Bogáth István

1-2 osztályosok:

1. Fodor Réka
2. Mózes Krisztina
3. Palotai Kevin és Rokosz Zsigmond János

3-4 osztályosok

1. Piriti Kamilla
2. Aradi Bence

5-6 osztályosok

1. Bíró Adél
2. Lázár Kitti
3. Piriti Adrienn

7-8 osztályosok

1. Pintér Bence
2. Lukács Kinga
3. Pirik Martina

A szép magyar beszédért különdíj:

Gerlei Dávid

Császár Angela a díjazottak gyűrűjében

fiatal korát.

Eddigi versenyeinre is neves színművészt hívtunk el zsűri elnöknek, ezen a versenyen Császár Angela színművésznő vállalta e nemes feladatot. A császári templomban délelőtt tíz órakor kezdődött a verseny ahol ötven hittanos regisztrálta magát, s izgulta végig azt az időszakot, amíg ő sorra került.

Az alsó tagozatosoknak szabadon választott verssel kellett jelentkezni, míg az 5. és 6. osztályosok a hazaszeretet verseivel készültek. A 7-8. osztályosok, Pálóczi Horváth Ádám és kora költőinek verseit adták elő.

A versenyt Juhász Róbert helyi lelkipásztor rövid áhítata előzte meg, majd Sugár Tamás, nagygimnáziumi lelkész

Zsolt, ácsi lelkipásztor rövid előadása nyitotta meg, melyben elbeszélte ki is volt Pálóczi Horváth Ádám, ki volt ez a ma már nem nagyon ismert férfiú, aki a maga korában viszont sok rendkívüli dolgot alkotott.

Így érkezett el a várva-várt pillanat, amikor Császár Angela elkezdte értékelni a versenyt.

Köszöntőjében kiemelte, milyen nagyszerűnek tartja, hogy vidéken is, ilyen kicsi településeken élő gyermekek közt is van igény a szavalóversenyekre, különösen olyan nagy elődökre emlékezve, mint Pálóczi Horváth Ádám. Megköszönte a gyerekeknek a felkészülést, tanároknak, szülőknek, lelkészeknek a felkészítést. Külön köszönetét fejezte ki a szervezőknek a

KONFIRMADUS TALÁLKOZÓ A HÉT HATÁRBAN

2010. május 01-én rendezték meg a hagyományos Héthatáros konfirmandus találkozónkat. A program kezdő állomása a majki bányászmuzeum volt, majd rövid pihenő után Kömlődön zárult a program.

MEGÚJUL A TEPLOMKERT

Kisigmándra is beköszöntött a várva várt tavasz. Ilyenkor újra élet költözik a téli álmukat töltő növényekbe. Az emberek is így vannak ezzel. Rendbe teszik a kertjeiket, kapálnak, gereblyéznek. Nem történt ez másként a kisigmándi Református gyülekezetben sem. A Tiszteletes aszszony, és a presbiterok úgy döntöttek, hogy az idén a templomkertet újíják meg. Az elhatározást tett követte. Az egyik Katolikus testvérünk felajánlotta, hogy traktorával kihúzza a kiszáradt fákat, és az elöregedett sövényt. Megragadtuk az alkalmat, meg az ásó, és lapátnyelet, és egy péntek délután nekiálltunk a rendrakásnak. A munka során egyre többen lettünk. A hittanos gyerekek és fiatalok is megérkeztek segíteni. A fákat összefűrészeltük, a gallyakat kupacokba hordtuk. Aztán másnap délelőtt folytattuk a munkát. Dél körül hagytuk abba. Azért nem azt írom, hogy végeztünk, mert munka van mindig. Viszont, hála a Jó Istennek, mindig van segítőkész ember, akiket hozzánk vezérel. Köszönjük segítséget presbitereinknek, fiataljainknak. Külön köszönet Bartus Gyula Úrnak, és Harum Pál úrnak, Katolikus Testvéreinknek az áldozatos munkájukért.

Egyensúly

A vörösbegy velem szemez
Nem éhes csak rám tekintget
Megtanult már megpihenni
Degesz beggyel csak figyelni
Köztünk levő néhány méter
Kevés lett volna nem is oly rég
Látja rajtam, nem üldözném
Csak ülök és vigyázok én
Mindegyikre vigyázó van
Ki még a rebbenő verében is oktat
Oktalan ő ugra-bugrál
Mégsem kerülheti el a sorsát
Szelídített verebekkel
Ugrádozó verebekkel
Bizony művészet sétálni
Szememben már többet ér
A cicomázott nyugodt vörösbegy
Mint a véres csapzott szájú véreb
Megmosolygom az ugráló kis verebet
Tudom, ugráltam magam is eleget
Békében élek, ha lehet soká
Veletek.

Tatai Ferenc
2010. 03. 31.

KEDVES IFJÚ TESTVÉREM!

Pár jó szó, tanács számotokra is.
Az élet viharával szemben
Olyan légy, mint a kismadár.
Ha a fát kivágják alóla,
Nem a mélybe zuhan,
Hanem a magasba száll.

Imádba foglald bele
Édesanyád nevét,
Csókold meg áhítattal
Az Ő kezét.
Mert hűtlen lehet az is,
Kit szíved nagyon szeret,
De egy édesanya
Hűtlen soha nem lehet.

„Minden féltett dolognál jobban őrizd
meg szívedet,
mert abból indul ki minden élet.
(Példabeszédek 4,23)

Olvasd el többször is, hogy megértsd
tartalmát, épülsz általa.

Sok szeretettel:
Somogyi Györgyné Dad

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százaléka
felől rendelkezél vegyél számításba
bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a
Közelebb Egymáshoz
Alapítványnak adószáma:

18606876-1-11

és
A Magyarországi Református
Egyház
technikai száma: **0066**

Tudod, ha nem rendelkezél
sehogyan, akkor elvész adód egy
százaléka a "nagy kalapban".

A kuratórium.

1%

DIAKÓNIAI NAP DUNAALMÁSON

A dunaalmási gyermekotthon vezető-ségével együtt a lelkesértekezleten mi tűztük ki az idei diakóniai nap dátumát, ám mindannyian átéreztük, hogy való-jában Isten készítette el ezt az alkal-mat. Sokat aggodalmaskodtunk a rossz időjárás miatt, de amikor április 17-én felébredtünk, tudtuk, nem hiába ragyog a nap. Szolgálhatunk! Így indultunk tízen az ácsi gyülekezetből, mondhajuk, régi hagyományként a diakóniai napra. Férfiak, asszonyok egyaránt megtaláltuk a feladatunkat, akik pedig tévovázott, az intézmény dolgozói hamar egy elvégzendő feladathoz igazították. Berregtek a fűkaszák, csattogtak a metszőollók, dolgozott a kapa, gereb-lye. És egyre-másra hangzottak a kö-szöntések, az egymásra találók örömk-iáltásai. Szépen alakult a terület a füve-sítéshez, feltöltöttük a mélyebb része-ket, hogy a víz ne az épület felé foly-jék. Eközben asszonykezek takarítottak, rendezgettek bent az épületben. A nagy nyüzsgés megelégnítette a gondo-zott gyermekeket is.

Különleges alkalom volt, amikor a jelenlévő gyülekezetek egy-egy képviselője „sorszámot” húzott, ezzel egy elültetendő fát és egy előre kiharózt helyet „nyert”. Az idei év ugyanis több jubileumot jelent: 100 évvel ezelőtt indult Dunaalmáson az intézményes diakónia, 60 éve fogyatékos gyermek-otthon működik, és 25 éve tartanak diakóniai napokat az otthonban. A megjelölt helyen kiástuk a gödröt, elültettük a fát, majd az otthon dolgozói lefényképezték a csapatokat a „saját” fájuk mellett. A munkák után a terített asztalok mellett először lelki táplálékot kaptunk: dr. Márkus Mihály püspök úr, aki egykor maga is itt volt intézeti lel-kész, és aki a diakóniai nap rendszerét kitalálta és szervezte az első időkben, rövid áhítatot tartott. Kiemelte, hogy évről évre idejövünk azzal a szándék-kal, hogy adjunk, segítsünk, -és közben évről évre kapunk itt az otthonban gaz-dag ajándékokat. A vidám és ízletes ebéd után, útravalóul a gondozottak által készített ígés könyvjelzőket kap-tunk.

Isten áldását kérjük a dunaalmási gyermekotthonra, a diakóniát végzőkre és a gondozottak életére!

Gerecsei Zsolt, Ács

TAVASZI JÁTSZÓHÁZ BANÁN

Idén is megrendeztük a már rendszeresnek számító tavaszi játszóházunkat Banán. Ezúton szeretnénk megköszönni a gyerekeknek és a szülőknek a segítséget és a részvételt. Ezek az egyre növekvő érdeklődés mellett megtartott alkalmak – melyek Banáról és Bábolnáról is vonzzák az iskolásokat – reményre adnak okot. Szervezőként

már csak amiatt fő a fejünk, hogy ha a következő alkalmon még ennél is többen leszünk, hogyan találunk megfelelő méretű fűthető helyiséget.

MVP

HEIDELBERGI KÁTÉ

14. KÉRDÉS: Hát bárki, aki csak teremtmény, megfizethet-e érettünk?

Egy sem. Először azért, mert Isten nem akar más teremtményt megbüntetni az ember bűnéért.

Másodszor, mert teremtmény nem viselheti el Isten bűn ellen való örök haragjának súlyát, sem másokat attól meg nem szabadíthat.

15. KÉRDÉS: Milyen közbenjárót és megváltót kell tehát keresnünk?

Olyat, aki valóságos és igaz ember, mindazonáltal minden teremtménynél hatalmasabb, azaz egyszersmind valóságos Isten is.

16. KÉRDÉS: Miért kell neki valóságos és igaz embernek lennie?

Mert Isten igazságossága megköveteli, hogy ugyanaz az emberi természet fizessen meg a bűnért, amely azt elkövette, márpedig aki maga is bűnös, másokért meg nem fizethet.

17. KÉRDÉS: Miért kell neki egyszersmind igaz Istennek is lennie?

Hogy istenségének erejéből Isten haragjának terhet mint ember elhordozza, és nekünk az igazságosságot és az életet visszaszerezhesse és ajándékozhas-sa.

18. KÉRDÉS: Ki az a közbenjáró, aki egyben valóságos Isten és valóságos, igaz ember is?

A mi Urunk, Jézus Krisztus, akit az Atya tökéletes váltságunkra és igazságosságunkra ajándékozott nekünk.

19. KÉRDÉS: Honnan tudod ezt?

A szent evangéliumból, amelyet Isten maga először a paradicsomban jelentett ki, azután a szent pátriárkák és próféták által hirdetett, az áldozatok és a törvény más ceremóniái által példázta-tott, végre pedig az ő egyetlenegy Fia által beteljesített.

ORGONÁT EGYÜTT ÉNEKELTÜNK

A szükség vitt rá minket. Az Etei Templom elektronikus orgonája, amelyet eredetileg is használtan vásároltunk, a többszöri költséges javíttatás ellenére, az idők folyamán olymértékben hibásodott meg, hogy annak folytonos javíttatása, hovatovább meghaladná egy másik hangszer beszerzési értékét. Tekintettel a templom külső és belső építészeti megjelenésére, akusztikájára az Egyházközség Presbitériuma alaposan mérlegelve lehetőségeinket a meghibásodott eszköz cseréjét határozta el, még tavaly júniusban. Új orgona építésére anyagi okok miatt nem gondolhatunk, hiszen az több tízmillió forintos tétel lenne, az elektromos, digitális vonal pedig nem jó ajánlással bír jelenlegi hangszerünk miatt.

Kedvező ajánlatot kaptunk azonban november táján egy külföldről beszerezhető, jó minőségű, használt sípos orgonára, amelynek költsége újjáépítve, és kellőképpen kibővítvé 9 millió Ft körül várható. Ebből az összegből egy kisebb hangversenyorgonát (mechanikus csúszkaladás, 12 regiszter, két manuál, pedál) kapunk, amelynek nagy része teljesen új. Ehhez a beruházáshoz akkor 2 millió Ft állt gyülekezetünk rendelkezésére. Év végére ez az összeg adományokból megduplázódott, s azóta is érkeznek újabb és újabb felajánlások, amelyek által reméljük, hogy amikorra kell, az összeg is rendelkezésünkre áll majd. Az adományokat most is, az Egyházközség keretei között működő Etei Eklésia Alapítvány gyűjti, bankszámlaszáma: **11740085-20061210**. Adományok a Lelkesi Hivatalban közvetlenül is átadhatók.

Különleges aktualitást ad törekvésünknek az is, hogy ha Isten engedi és éltet minket, 2011-ben ünnepeljük templomunk felépülésének 200. évfordulóját, amelyen hálát adva az addigra elkészülő új orgonánkért méltóképpen szeretnénk adózni eleink emléke előtt. Abban is reménykedünk, hogy leendő orgonánk zenei minősége alkalmat ad kisebb, de jellegzetes hangversenyek rendezésére, megnyitva ezzel a lelki-szellemi élet kapuit a falu határain kívülre is.

Bátki Dávid Géza

A Református Énekkar évek óta, ápol egy komoly testvérkapcsolatot a felvidéki Simonyi gyülekezet Bárka kórusával. Az elmúlt esztendőben mi élvezhettük a Simonyi gyülekezet vendégszeretétét, ezúttal Április 9-11 között ők látogattak el hozzánk. Együttléteink célja egymás bátorítása, erősítése az éneklés szép szolgálatában, de testvéri összetartozásunk kifejezése is a határon túlra szakadt magyar testvéreinkkel, akik nemcsak énekükkel de jelenlétükkel is erősítettek bennünket április 11-én, amikor Magyarország az új kormányának megválasztása előtt állt. Hiszem, hogy ezek az együttlétek mindnyájunknak lelki megújulást, felüdülést nyújtanak, mert bár ugyanazt a nyelvet beszéljük, mégis, az ő lelkiségük és szellemiségük mássága mindig ösztönzőleg hat ránk.

Pénteken 12 óra tájban már izgatottan vártuk, hogy mikor tűnik fel a kisbusz a Szikszai utcában. Lassan megnyugodni látszott az asszonycsapat, hiszen nem kis készülődés, szervezés, munka és aggodalom előzte meg a vendéglátást.

Érkezésük után a vendégeket ki-ki a maga házában látta el ebéddel, mindenféle finomsággal. Dél után újra találkoztunk, mert együttlétünk egyik legfontosabb eseményére gyakoroltunk, a közös hangversenyre, amely 18 órakor kezdődött templomunkban. Hálásak vagyunk azért, hogy olyan szép számban összegyűlt a falú közössége bennünket meghallgatni. Reméljük mindnyájuk örömeire szolgált a gyönyörű ének, az együttlét áhítata. Közös vacsorára a vendégekkel, a Művelődési Házban került sor, ahol tovább folyta-

tódott a beszélgetés és az ének.

Szombaton egy közös, egész napos kirándulásra indultunk. Együtt sétáltunk a Budai várban és csodáltuk a gyönyörű kilátást a fővárosra, innen indultunk tovább a Hősök terére, ahol egy zöld részen megálltunk falatozni, beszélgetni.

A kirándulás egyik meghatározó élménye volt az operaházi látogatás, ahol az idegenvezetés után együtt elénekelhettük Verdi operájából a rabszolgák kórusának dalát. Az előadástérben elhallgattak a külföldi csoportok, vakuk villantak és többen is bekapcsolódtak énekünkbe. Innen Tata fele vezetett utunk. Körbe néztünk a tóparton és a vár környékén, majd a kirándulás végén a Hotel Étteremben egy nagyon finom háromfogásos vacsorát szolgáltak fel nekünk.

Együttlétünk vasárnap az istentiszteleten való részvétellel kezdődött. Igét hirdetett a vendégkórus vezetője Milen Zsóka Nagytiszteletű Asszony, ezután közös ebédre a Művelődési Háznál gyűltünk újra össze. Ebéd után Bajcsai Miklós az intézmény vezetője mutatta be az épületet, és az intézmény szerteágazó kulturális életét. Az érzékeny búcsúra aztán később került sor, a délután folyamán.

Szeretném mindenkinek a segítségét megköszönni, aki valamilyen formában hozzájárult ahhoz, hogy vendégeink jól érezzék magukat közöttünk, hiszen segítség, támogatás nélkül, nem valószínű volt volna meg ez a szép találkozás. Az Úr áldása kísérelje mindnyájunk életét.

Sugárné Damó Márta.

GYEREKSAROK

„...egész életemet emellé köteleztem...”- ezt a mondatot egy Bibliában találjuk. Nem a nyomtatott sorok között, nem Isten szavai között. Egy kéz írta bele, miután sokadszor kezdte olvasni a Szentírást. A sokadszori, a folyamatos olvasás már önmagában is jele annak, hogy valaki elkötelezte magát Isten mellett. Biztosan azt gondoljátok, hogy ha valaki sokadszor olvass a Bibliát, akkor már öreg, de legalábbis felnőtt. Igen, igaz, hogy amikor ezt a sort lejegyezte, az írója már bizony felnőtt volt. De az bizonyára érdekes nektek is, ha azt mondom: kisgyermekként kezdte olvasni, és élete végéig szorgalmasan olvasta Isten ígését. Így kötelezte el magát mellette...

...1600-ban járunk. Észak-Magyarország zord várában, Ónodon gyereksírás tölti be a harci zajhoz szokottak fülét.

-Vivat! Éljen az újszülött! Isten éltesse Lorántffy Mihály uramat, és kedves feleségét, Kamarás Borbálát, a boldog szülőket!

-Isten áldja a kis jövevényt, az újszülött Zsuzsannát! - mindenki szívesen örült együtt a kapitány úrral és családjával. Az öröm állandó volt a várban, sőt, folytatódott, amikor a család másik várukba, Sárospatakra költözött. A kis Zsuzsanna vidáman játszott húgával, Máriával, és szívesen hallgatta édesanyja meséit, meg Sepsi Lackó Máté tiszteletes úr magyarázatait, bibliai történeteit. A tiszteletes úr hamar felfigyelt arra, hogy a kislány szíve nyitva áll Isten szava előtt.

Hamarosan végtelennek tűnő csend ült a várba: meghalt az édesanya. Zsuzsanna tíz éves volt ekkor. Annyira ragaszkodott édesanyjához, hogy a temetésen elájult. Egy ifjú ember kapta ölébe, és vitte fel a szobájába. Csak sokára tért magához. De boldogsága, öröme mintha örökre eltűnt volna. A tiszteletes sokat vigasztalta, de úgy érezte, hiába, a kislány nem tud felejteni.

Három év múlva édesapja újra megnősült. A lakodalmi nagy vidámságban a tiszteletes vette észre: nincsenek itt a kislányok, Zsuzsanna és

Mária. Tudta, merre lehetnek. Amikor benyitott a kápolnába, elszorult a szíve. A két kislány édesanyjuk sírjára borulva zokogott.

- Kislányom, megérttem a szomorúságodat –fordult Zsuzsannához. Édesanyádat én is nagyon szerettem. De a gyász és a fájdalom nem tarthat örökké. Te mindig szívesen olvasod a Bibliádat. Jusson most eszedbe, amit az

mohó rokonok az egész vagyont meg akarták szerezni, nem törődve azzal, hogy mi lesz az árvákkal. Zsuzsanna csak a Bibliában találta meg a biztatást, és újra meg újra kézbe vette, nyitott szívvel, bizalommal...

Bizonyára kíváncsiak vagytok, hogyan folytatódott a története? A következő számban megtudjátok. De gondolatok

Lorántffy Zsuzsanna arcképe

angyal mondott a sírnál a halott Jézust kereső asszonyoknak: „Miért keresitek a halottak között az élő?” Te se itt keresd édesanyádat, a sírban. Ott van Isten országában. Mélyen hívő, igaz szívé asszony volt. Jézus megígérte: „Aki énbenem hisz, ha meghal is, él.”

A kislány könnyei lassan felszáradtak. Akkor is, máskor is szívesen gondolt ezután a Biblia biztató szavaira, ha bajban volt. Baj pedig gyakran akadt az életében. Hamarosan kiderült: mostohaanyja nem tudja magához engedni a két kis árvát. Édesapja megbetegedett. A betegágy mellett ülvé is gyakran hajolt Zsuzsanna az ige fölé. Aztán meghalt édesapja is. Tizennégy éves volt ekkor a kislány, teljesen árván maradt. Mostohaanyja felpakolt, elhagyta a várat és a két kislányt is. Mivel a családban nem volt férfi, a

arra: van-e közületek, akinek olyan jó sora van, mint, egy várkisasszonynak volt akkor? Várak, kastélyok, ékszerek, szerető család? Bízom benne, hogy sokan éltek hasonló örömök között. A kis Zsuzsanna örömeiben is Bibliáját forgatta. És nagyon remélem, hogy senki sincs közületek olyan mély bánatban, mint amibe tizenévesen jutott Lorántffy Zsuzsanna. Kisebb bajok, szomorúságok azért mindenkit érhetnek. Látjátok? Ő ilyenkor is Istenhez fordult.

Most már csak azt kérdezem: van-e Bibliátok? És azt is hadd kérdezzem meg: elköteleztétek-e magatokat már Isten ígéje mellett? Örömben és bánatban egyaránt támaszunk!

Gerecsei Judit

MEGHÍVÓ

Szeretettel várjuk minden érdeklődő fiatal és magát fiatalnak érző testvérünket **2010. május 29-én** a Tatai Református Egyházmegye ifjúsági konferenciájára, **Bábolnára** a városi sportszarnokba

Program:

10:00 **Áhitat** (Molnár-Varga Péter)
10:30 szünet
10:40 **Családról** (Bátki Dávid Géza)
11:10 szünet
11:20 **Hazáról** (Milen Erzsébet)
11:50 szünet
12:00 **Istenről** (Bölcsöldi András)
12:30 ebéd
13:00 **tánc ház** a bábolnai Cseperedők néptáncsoport vezényletével, a zenét a **Rojtos együttes** szolgáltatja hozzá
13:30 kiscsoportos beszélgetések
14:00 a tánc ház folytatódik

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

Ács: Megkeresztelték: Szűcs Attilát
Urunkhoz tért: id. Jenei István volt presbiter, özv. Fővényes Imréné
Bana: megkeresztelték: Csizsár Nórát
Ete: Megkereszteltetett és konfirmált Farkas Erika
Megkereszteltetett Gyüsi Gergely
Eltemették: februárban: id. Kovács Ferencné,
márciusban: id. Tatai Ferencné,
áprilisban: id. Táló Istvánnét és Cseke Ilonát
Kömlöd: megkeresztelték Bényi Dávidot
Nagyigmánd: Urunkhoz tért: Tóth Lászlóné, Pogrányi Lászlóné, Korinek Sándor, Pogrányi János
Megkeresztelték: Horváth Levente Lászlót, Tóth Tímeát és Pozsonyi Renátát
Felnőttként konfirmált: Körmendi Csaba, Körmendi Beáta, Raibli István és Bálint Aranka
Oroszlány: Urunkhoz tért Kovács Ferenc

ISTENTISZTELETEK PÜNKÖSDKOR

	Vasárnap	Hétfő
Ács	10.00 Úrv. 18.00	10.00 legátus és 18.00 15.00 Pénzszásban
Ászár	10.00 Úrv. 16.00 leg.	10.00
Bana	9.30 Úrv. legátus	9.30
Bábolna	11.00 Úrv. legátus	11.00
Bokod	9.00 Úrv. legátus	9.00 legátus
Császár	10.30 Úrvacsora	10.30
Csép	9.00 Úrvacsora	
Dad	10.30 Úrv. 15.00 leg.	10.30 Úrv. és legátus
Ete	11.00 Úrv. leg. 14.30	11.00 Úrv. leg. 14.30
Kisbér	9.30 Úrv. 18.00 leg.	15.15
Kisigmánd	11.00	11.00
Nagyigmánd	10.00 Úrvacsora	10.00 legátus
Kömlöd	10.00 Úrvacsora	10.00 legátus
Környe	9.00 Úrvacsora	9.00 legátus
Oroszlány	14.00 Úrvacsora	14.00 legátus
Vérteskethely	9.15 Úrvacsora	9.15
Réde	10.00 Úrvacsora és 14.00	10.00 Úrvacs. és 14.00 legátus
Szakszend	9.00 Úrvacsora	9.00
Tárkány	14.00 Úrv. és legátus	

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szakszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: <http://refdunantul.hu/lap/hethatar>

ISSN 1417 - 7641